

HIER SPREEKT MEN BENIDORMS

Een talenklucht in drie bedrijven

door

HUGO RENAERTS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 03 366 44 00

E-mail: info@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HIER SPREEKT MEN BENIDORMS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **HUGO RENAERTS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2024/0220/051
ISBN 9789038517759

Copyright: © 2024 Toneelfonds J. Janssens bv

www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and similar technologies

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes kunnen de opvoerrechten worden aangevraagd via de website van UNISONO.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal 10 tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.unisono.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

PERSONAGES

(3à5 dames – 5à7 heren)

JOS, ongeveer 40 jaar

BEA, ongeveer 40 jaar

GUSTAVO, directeur (kan ook directrice zijn) van het hotel, leeftijd weinig belang. Rustige man/vrouw vrij veel handen in de zakken, behalve bij uitleg. Kauwgom! Overdreven vriendelijk.

ADELA, kamermeisje, jong, vrij sexy gekleed. Vlot. Kauwgom.

PEPE, kelner, spreekt gebrekkig Nederlands, is de komiek van het gezelschap. Ook heel vlot. Kauwgom!

JAAP, (vrouw)

en

JOOP, Nederlands echtpaar, leeftijd weinig belang.

DIEF, Duitse hoteldief, leeftijd weinig belang. Schichtig.

BUUR, Franse buurman of buurvrouw, leeftijd weinig belang. Stuurs. Altijd ontevreden.

FRANS, dronken Vlaming. Altijd gelukkig.

DECOR

Eerste bedrijf: een hotelkamer in Benidorm. Dubbelbed, twee nachtkastjes met lamp, kleerkast, tafeltje met daarop televisietoestel (achterkant zaal), zetel, twee stoelen, karpets naast het bed. Aan de wand enkele foto's van overvolle stranden. Tegen de achterwand raam dat uitkijkt op bakstenen muur. Een kant is de deur naar de gang, andere kant naar de badkamer.

Tweede bedrijf: weinig verandering. Andere foto's aan de muur, andere bedsprei. Meubelen misschien wat verschoven. Het is de kamer boven die van het eerste bedrijf, dus het uitzicht uit het raam is hetzelfde.

GELUIDEN

In het stuk moeten diverse geluiden worden gehoord op het juiste moment, dus is het een hele oplettende klus voor de geluidsman. Die geluiden staan in **vetjes cursief**. De geluiden zijn:

Piepend bed

Brommer

Ratelende lift

Sirene

Hondengeblaf

Claxons auto's

Piepende deur van kast.

Knarsende stoel

Donder

DE TALEN

In het stuk worden eenvoudige zinnen gesproken in Engels, Duits, Frans en Hollands, zinnen die, gekoppeld aan bewegingen, begrijpelijk zijn en vele zinnen worden ook nog gedeeltelijke vertaald. Maar de moeilijkheid zijn de enkele Spaanse zinnen, waar op geoefend dient te worden, want men veronderstelt dat het Spanjaarden zijn die ze uitspreken.

EERSTE BEDRIJF

*(Adela beweegt zich hups, kauwt constant op kauwgom. Als het doek op gaat neemt Adela de gebruikte lakens van de grond, kijkt nog even rond, legt de lakens weer op de grond, gaat naar een van de foto's en wrijft er over. Kijkt, spuwt in de handen en wrijft weer. Knikt tevreden. Kijkt nog eens rond. Smijt de lakens op het bed en wrijft met vinger over het tafeltje. Blaast het stof weg. Kijkt naar de grond. Tilt karpetje op en schuift er met de voet iets onder. Gaat door het raam kijken. Men hoort een **hond blaffen**. Kijkt nogmaals rond. Knikt. Ondertussen hoort men een **rommelend geluid** (de lift))*

ADELA: Muy bien!

*(Ze neemt de lakens mee en gaat naar de deur, achterom kijkend of alles nu in orde is, maar botst tegen de binnenkomende Jos, die gevolgd wordt door Bea en Gustavo, de directeur. Gustavo steeds met kauwgom. Ze wankelt achteruit, valt op het bed en laat de lakens los. Dat bed **piept** hard. Er valt een van haar schoenen uit. Jos draagt twee koffers.)*

JOS: Oh, sorry. (zet de koffers neer)

ADELA: (komt recht, **bed piept** weer) No pasa nada, señor.

BEA: (tot Gustavo, wijzend op Adela) Wat zegt ze?

GUSTAVO: (vragend aan Bea) Que dices?

BEA: (Wil wat zeggen, bedenkt zich) Laat maar.

GUSTAVO: (boos tot Adela, spreekt zacht tegen haar, onverstaanbaar maar Spaans klinkend.)

(Jos zet de koffers in een hoek. Adela knikt beleefd en probeert voorbij het drietal te komen richting deur. Ze vergeet de lakens.)

(tot Adela, dwingende vinger richting deur) Ahora fuera!

(Adela naar buiten, komt onmiddellijk terug, met problemen voorbij het drietal, naar het bed, neemt onhandig de lakens en slalomt weer naar buiten.)

(verontschuldigende glimlach) Lo siento. (wijst in het rond) Su habitación. Your room. (zwaar Engels accent)

JOS: (tot Bea) Dit is onze kamer, zegt hij.

BEA: Vraag hem of we ook...

*(Adela komt binnen, legt de lakens op het bed, neemt snel haar schoen, trekt hem aan op het **bed dat piept** en maakt beleefd knikje, dan weer af zonder de lakens.)*

Vraag hem of we ook...

GUSTAVO: Yo Gustavo, director hotel.

JOS: Ik denk dat hij wil zeggen dat hij Gustavo heet.

BEA: Mooi. Vraag hem of we ook...

(Adela komt snel op, neemt de lakens en met een knikje ijlt ze weer naar buiten.)

GUSTAVO: *(op zichzelf wijzend)* Si. Si. Yo Gustavo. Director Hotel. I am director of this hotel.

JOS: Hij is de directeur van dit hotelletje heb ik begrepen.

BEA: Dat had ik ook begrepen. Maar vraag hem nu of we ook...

GUSTAVO: *(uitgelaten vriendelijk, wijds gebaar)* Welcome in Benidorm! *(Spanjaarden leggen het accent op de laatste lettergreep)*

JOS: Hij heet ons welkom in Benidorm.

BEA: Oh, hij spreekt Vlaams. *(tot Gustavo)* Je spreekt dus Vlaams. Ik wou je vragen of we ook...

GUSTAVO: Lo siento. No entiendo. *(met zwaar accent)* I speak only little bit English.

JOS: *(tot Bea)* Welkom is hetzelfde in het Engels als in het Nederlands.

BEA: *(tot Jos)* Hij spreekt dus geen Vlaams? Maar jij spreekt toch een beetje Engels?

JOS: Ik doe mijn best.

BEA: Vraag hem dan of we ook...

GUSTAVO: Aren't you English? Not English?

JOS: No, we are from Belgium. From Flanders.

GUSTAVO: Aha. Flamenco? *(doet kleine beweging flamencodans)*

BEA: *(tot Gustavo)* Nee, wij dansen geen flamenco. *(tot Jos)* Vraag hem gewoon of we ook...

GUSTAVO: En Benidorm muchos flamencos.

JOS: Hij zegt dat er hier in Benidorm veel flamenco gedanst wordt. *(tot Gustavo)* In Benidorm a lot of flamenco *(doet een beetje flamenco dans maar natuurlijk heel stuntelig)*

GUSTAVO: No, no. Flaming is flamenco. *(wijst op Jos)* You flamenco.

JOS: Ik denk dat hij zegt dat ik goed flamenco dans.

GUSTAVO: *(wijst op zichzelf)* Yo español. Me Spanjerd. *(wijst op Jos en Bea)* You flaming. You flamencos.

JOS: Ha, nu begrijp ik het. Vlaming is in het Spaans flamenco. *(tot Gustavo, wijst op zichzelf en Bea)* We are from Flanders. We are flamencos?

GUSTAVO: si, si. Yes, yes. *(wijst op Jos)* You flameco. *(wijst op Bea)* She also flamenca. She your wife.

BEA: *(verbolgen)* Hela, hela, ik ben een dame, geen wijf.

JOS: Dame is in het Engels wife.

BEA: Oh, dat wist ik niet. Maar kun je hem nu eindelijk vragen of we ook...

(Lawaai van passerende brommer. Je verstaat haar dus niet.)

JOS: Wat was dat? What is this?

GUSTAVO: Motocicleta. Broem broem...

JOS: A lot of motocicletas here in the street?

GUSTAVO: Young people have muchos motocicletas

JOS: En always broem broem?

GUSTAVO: No siempre. Not always. Sometimes pang pang!

BEA: *(geschrokken)* Wordt er hier geschoten?

JOS: We hebben het over die brommers. Hij zal het wel over de uitlaat hebben.

GUSTAVO: Comemos a las dos. We eat at two o'clock.

JOS: Thank you.

BEA: Vraag hem nu eindelijk of we ook...

(Geratel lift. Je verstaat haar niet. Ze zucht zwaar en gaat zitten. Ze wachten tot het geluid van de lift stopt.)

GUSTAVO: Esto es todo? Anything else?

JOS: *(tot Bea)* Je wou hem nog iets vragen.

BEA: *(denkt even na)* Verdorie, nu ben ik het vergeten wat ik wou vragen.

GUSTAVO: *(terwijl hij af gaat)* Que disfrutais de las vacaciones. Enjoy your holiday.

(Bea en Jos zetten zich neer op het bed. Dat piept. Ze staan dadelijk weer recht en kijken verbaasd naar het bed. Jos duwt er dan enkele keren op en het doet steeds piep. Ze bekijken elkaar.)

JOS: Het bed piept.

BEA: Ja, dat heb ik gehoord.

JOS: Maar dat kan toch niet.

BEA: Oh ja, het kan wel. Je hebt het toch gehoord.

JOS: Maar dan kunnen we niet... *(bekijkt haar veelbetekenend)*

BEA: *(beslist)* We vragen een andere kamer.

JOS: Dat hoeft niet. Gewoon een ander bed.

BEA: Kijk, dat heb je nu met die goedkope hotelletjes.

JOS: Maar Bea, het was het enige hotelletje in Benidorm waar nog plaats was.

BEA: In deze achterbuurt. Maar Jos, toch, lieverd... Ik had me onze vakantie in Benidorm helemaal anders voorgesteld.

JOS: Wees blij dat we hier nog terecht konden.

BEA: En dan zitten we hier met een piepend bed.

(Er komt weer een bromfiets voorbij. Lawaai.)

JOS: We moeten wachten met vrijen tot er een brommer voorbij komt. Dan horen ze het piepend bed niet.

(Adela komt binnen met handdoeken.)

ADELA: Lo siento. He aqui las toallas.

(Ze legt de handdoeken op het bed en wil weer naar buiten. Jos houdt haar tegen en trekt haar terug naar het bed.)

JOS: Ik zal je iets laten horen!

(Hij neemt haar mee naar het bed en wijst er naar. Adela trekt zich geschrokken enkele meter terug. Wijst op Jos en zichzelf en dan op bed.)

ADELA: Tu y yo?

JOS: Wat? *(wijst op Adela en zichzelf, begrijpt het dan)* Nee, nee... niet wij...

ADELA: *(wijst op Bea)* Y ella?

BEA: Dat leg je mooi uit, Jos. Ze denkt dat je een trio wil.

JOS: *(tot Adela)* Nee, nee, dat bedoel ik niet. *(wijst op bed)* Gij luisteren. Kom.

(Hij neemt haar bij de hand en trekt haar weer mee naar het bed. Adela strubbelt tegen.)

ADELA: No, no sexo.

JOS: Nee, gij luisteren.

BEA: *(tot Adela)* No sexo. *(wijst op oor)* Gij luisteren.

*(Jos duwt enkele keren op het bed dat **piept.**)*

JOS: Hoor je. Bed doet piep piep.

ADELA: *(gniffelend)* Cama hace ruido.

JOS: Ja, doet piep piep. En dus als wij *(wijst op Bea en zichzelf)* Als wij... *(aarzelt)*

ADELA: *(wijst op Bea en Jos)* Ustedes?

JOS: Ja, wij... dan... *(duwt snel achter elkaar op het bed)* Dan piepiepiepiep...

ADELA: Entiendo. Ustedes en la cama *(wijst op Jos en Bea)* y piepiepiepiepiep...

JOS: Juist. *(wijst op Adela)* Kun jij ander bed vragen?

ADELA: *(wijst op zichzelf)* Yo?

JOS: Ja. Si, si.

ADELA: *(wijst op Jos, Bea en dan op zichzelf en dan op bed)* Los tres?

BEA: Ze denkt nog altijd aan een trio.

ADELA: *(wijst weer op alle drie en dan op bed)* Y piepiepiepiep...

(Jos zucht zwaar en kijkt hulpeloos naar Bea.)

(doet teken geld met de vingers) Cuanto?

BEA: *(geamuseerd)* Ze vraagt hoeveel je haar betaalt voor een trio.

*(Jos gaat zuchtend op het bed zitten, **dat piept**, hij springt recht.)*

(neemt Adela bij de arm, rustig) Hoor eens meisje, no sexo. Ander bed. *(wijst op bed)* Dat bed eruit *(doet beweging)* ander bed er in *(doet weer beweging)*.

ADELA: *(hulpeloos gebaar)* No entiendo. No entiendo.

BEA: *(wijst op haar)* English?

ADELA: Yo Adela.

BEA: *(zucht)* Gij vragen komen Gustavo. Naar hier. *(met veel bewegingen)*

ADELA: Gustavo? Director?

BEA: *(weer met veel bewegingen)* Ja. Hier!

(Geratel van de lift.)

ADELA: Momento. *(af)*

BEA: Wel, dat heb je mooi uitgelegd. Dat meisje denkt dat we met haar een trio wilden.

JOS: Maar ze wou er voor betaald worden.

BEA: (*plagend*) Hoeveel zou je haar gegeven hebben?

JOS: (*speelt het mee*) Ik dacht aan twintig euro.

BEA: Zo weinig?

JOS: Ze kon natuurlijk altijd opbieden.

BEA: Maar goed, hier zitten we dan maar. In een van de goedkoopste hotelletjes van Benidorm.

JOS: Heb je gehoord dat zij BenidORM zeggen. Met de nadruk om dorm.

BEA: Ja, ze kunnen hun eigen taal niet eens goed uitspreken.

(Ratelend geluid van de lift. Dat duurt een tiental seconden.)

Wat is dat toch?

JOS: Geen idee.

BEA: Het lijkt iets mechanisch.

JOS: Ik hoop dat ze ons een andere kamer geven.

BEA: Of een ander bed. We moeten er voor zorgen dat we...

(Geluid brommer. Ze zuchten.)

BEA: Heeft iedereen in Benidorm, pardon, BeniDORM dan een brommer?

(Pepe komt binnen. Hij spreekt Vlaams met sterk accent. Kauwt op kauwgom.)

PEPE: Hallo, Pepe zegt goede morgen. Buenos días.

JOS: Wie ben jij?

PEPE: Ik Pepe. Ik kelner. Ik spreek beetje Vlaams. Groot beetje.

BEA: Wat een geluk. Iemand waar we kunnen mee praten.

PEPE: Ik Pepe gewerkt heb en gewoond in stad Antwerpen. En Amberes. Ben met gat in de boter gevallen. Pepe veel Vlaams geleerd in Antwerpen. Voilà. C'est ça.

JOS: Dat is mooi. Dus hebben we eindelijk iemand om mee te praten.

PEPE: Antwerpen grote stad. Veel straten. Veel regen. Pepe nu wat geld verdiend. Daarvoor Pepe gene rotte frank. Pepe goede vriend gemaakt in Antwerpen. Maar Antwerpen veel regen. Amai m'n botten.

BEA: Ja, daarom komen de Vlamingen op vakantie naar Spanje. De zon!

PEPE: Maar hier heet. Puf. Puf. Veel zon. Weinig regen.

JOS: Spanjaarden allemaal kauwgom?

PEPE: (*begrijpt het niet*) Pardon?

JOS: (*overdreven kauwend*) Iedereen in Spanje kauwgom?

PEPE: (*begrijpt*) Ah, jij wilt zeggen tutterfrut. Chicles. Ja, in Spanje iedereen, todos chicles.

BEA: Maar luister eens naar me, Pepe, we hebben een probleem, het gaat over....

(Ze praat verder door geluid brommer, zodat men haar niet verstaat.)

PEPE: Pepe niet begrepen. Op straat broem broem. Brommer. Motocicleta.

JOS: Maar behalve broem broem hebben we ook piep piep.

PEPE: *(lachend)* Ja. Heb dat gehoord in Antwerpen. Piep zei muis. Muis is kleine rat.

BEA: Ja, maar ons bed imiteert kleine rat en dat willen we niet.

PEPE: Kinderen zingen van piep zegt muis.

BEA: Maar hier piep zegt bed.

JOS: Ja, hoor maar... *(duwt, **bed piept**)*

PEPE: Ja, bed zegt piep. Heel grappig. Bed precies stuk in zijne frak.

BEA: Grappig? Hoe moeten we dan...als we... *(vindt juiste woorden niet)*

PEPE: Alleen bed doet piep als beweegt. Niet bewegen en bed doet niet meer piep.

JOS: Maar wij willen wél bewegen.

PEPE: Waarom?

JOS: Allee, verstaat ge dat dan niet. Bewegen. Man en vrouw... bewegen in bed.

PEPE: Maar waarom?

JOS: Luister es, Pepe... *(wijst op Bea)* dit is mijn vrouw.

PEPE: Ja, vrouw. Pepe zegt aangenaam kennen leren mevrouw.

JOS: *(wijst op Pepe)* Maar Pepe nu luisteren. Vrouw *(wijst op Bea)* wil neuken en...

PEPE: *(geschrokken)* Maar Pepe heeft eigen vrouw om te neuken.

JOS: MET MIJ!

PEPE: *(deinst achteruit)* Nee, Pepe nooit met andere man. Pepe hetero. Dat zou straffe toebak zijn. Nee, nee, ge moet eens komen, gij.

BEA: *(gaat zuchtend op een stoel zitten)* Hier komen we nooit uit.

JOS: *(rustig)* Wij kalm blijven. Pepe toch Vlaams begrijpen?

PEPE: Ja, Pepe veel Vlaams geleerd in Antwerpen. Zotteke! Godverdomme! Amai m'n klote. Gij zwanst zeker. Zievereer.

BEA: Hij kent heel goed het basis Vlaams.

JOS: Wel Pepe. Als mijn vrouw *(wijst)* en ik *(wijst op zichzelf)* in bed willen... euh... neuken... je weet wel...

PEPE: *(lacht)* Jaja, in Antwerpen zij zeggen ander woord, zij zeggen...

*(**Brommer** voorbij. Je verstaat hem niet.)*

JOS: Juist, zij dat zeggen daar. Maar bed van ons, het doet piep piep. Hoor maar.

*(Hij duwt meer. Men hoort **gepiep**.)*

BEA: Dus wij graag andere kamer willen.

JOS: Of graag ander bed dat niet doet piep. Pepe begrijpen?

PEPE: Pepe denkt, geen andere kamer vrij. Maar Pepe vraagt aan Gustavo.

BEA: Dat vriendelijk zijn van Pepe.

JOS: Ja, Pepe heel lief.

*(Men hoort het **geratel** van de lift.)*

BEA: Pepe, wat is dat geluid?

PEPE: Dat is asencor. Gaat naar boven en gaat naar beneden en doet rakketakketak.

JOS: Altijd?

PEPE: Nee, niet altijd. Alleen als hij gaat naar boven en naar beneden.

BEA: *(met zware zucht)* En Pepe nu vragen aan Gustavo andere kamer?

PEPE: Pepe gaat vragen. Gij niet van uwen tak maken... *(af)*

JOS: Jos hoopt dat Pepe het... ik wil zeggen: ik hoop dat hij het voor elkaar krijgt.

BEA: Waar zijn we terecht gekomen? Een bed dat piept, brommers die knallen en een lift die ratelt. Wat kunnen ze nog meer verzinnen om lawaai te maken.

(Sirene langzaam luider en dan weer stiller.)

JOS: De lift doet het alleen als hij naar boven of beneden gaat. En die sirene... er zal ergens brand zijn... of een ongeluk... of het is een ambulance.

BEA: Waarom zijn we toch naar Benidorm gekomen?

JOS: Omdat jij het zo graag wou. Je wou de zon.

BEA: Maar zo'n rothotelletje.

JOS: We waren te laat met reserveren. Alles zit vol. Dit was het enige hotelletje waar nog plaats was.

BEA: En ik begrijp nu ook waarom. Wie wil hier zitten?

JOS: Iedereen die te laat heeft gereserveerd. Het zit vol. En bij ons aan de kust is ook alles vol. En Knokke en Blankenberge zijn een stuk duurder dan hier. En elke dag gaan schuilen voor de regen. Hier heb je ten minste zon. En we zitten toch niet de hele dag binnen. We gaan naar het strand.

BEA: Denk je dat? Heb je gezien hoe overvol het daar is. *(ze wijst op een foto)*

JOS: We vinden wel een plaatsje als we vroeg genoeg gaan. De brommers en de lift zullen ons wel op tijd wekken.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

